

— Хайде нагорѣ за цвѣтя! — ги подкани учителятъ.

Весело скачатъ дѣцата, нѣсничка за теменушки пѣятъ, агънца въ ливади блѣятъ, а топли-тѣ слънчеви лъчи, ярко грѣятъ.

Като малки козички, по баира самички, съ пѣснички въ уста. тѣ търсятъ цвѣтя.

По баира пѣсъкливи, въ храсталаци криви, теменушки найдоха и съ коренче ги измъкнаха. Набрали си кокичета, съ бѣли роклици, съ зелени шапчици. Па и златожълтото минзухарче, теменушкино другарче, не оставиха на мира.

Направиха си букетчета и съ тѣхъ въ рѣцѣ—учителя си обграждатъ. Той пъкъ имъ разказа за цвѣтята.

Послѣ слѣзоха въ зелената ливада. Заиграватъ си хорце съ радостно сърдце. До сита хоро играха, пѣсни повторно пѣха и наредени двѣ подвѣ, съ цвѣтни букетчета въ рѣцѣ, весели къмъ селото си отиватъ.

На западъ слънцето залѣзло, кога въ село си дойдоха. Доволни отъ разходката, всички въ къщи се прибраха.

Отмъщение.

Чудно се види на човѣка, какъ опитомениятъ слонъ може да се научи да върши много работи! Това най-голѣмо земно животно може да извършва и най-дребнитѣ работи : да